

РЕШЕНИЕ

№ 4084

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав**, в публично заседание на 08.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **1310** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 от ДОПК.

А. А. С. чрез пълномощника адв. Ц. оспорва Ревизионен акт № Р-22221019005800-091-001/ 31.03.2020г., потвърден с Решение № 1981/ 30.12.2020г. на директора на дирекция "ОДОП" С., с който в нейна тежест са установени задължения за данък върху доходите на физическите лица в общ размер на 4921,61 лв. и закъснителни лихви, възлизащи на 1361,33 лв. за данъчни периоди от 01.01.2015г. до 31.12.2018г.

Въведени са оплаквания за недоказаност и необоснованост на акта. Поддържа се, че средствата, които жалбоподателката е изразходвала за своята и на синовете си издръжка, са с източник гражданина на Кралство Й. К. А. М. А., с когото С. не е сключила брак, но години наред двамата са живели съвместно. По искане на ревизиращите чужденецът е удостоверил това обстоятелство в декларация с достоверна дата 24.09.2019г., в която заявено, че той ще продължава да осигурява пълна издръжка на синовете си и на тяхната майка. За непочиващи на правна норма оспорващата възприема исканията на приходните органи да се посочат доказателства за начина на предоставяне въпреки изявлението, че суми в различен размер са предоставяни на С. при нейните посещения в [населено място] и в емирство Д., както и за произхода и размера на средствата, с които разполага гражданинът на Кралство Й.. Поддържа се още, че преписката съдържа неточности и разминавания. Превишението на разходите над приходите според РД за 2016г. е 7546 лв., а според РА е 11866 лв. при равни други записвания в двете съпоставки.

Искането до съда, поддържано в съдебно заседание от адв. Ц., е за отмяна на РА. Не се претендират разноски. В хода на устните състезания пълномощникът на С. акцентира върху анекс към наемния договор, който опровергава тезата на ревизиращите, че тя е получила непаричен доход. Спира се на изразената от гражданина на Й. готовност да потвърди пред органите по приходите обстоятелството, че е предоставял парична издръжка на майката на своите двама сина и на тях през ревизираните периоди, което не е сторено не по негова вина. Позовава се на декларацията с нотариална заверка на подпис на К. А. М. А., че ежегодно той предоставя на жалбоподателката и двамата си синове сума в размер на около 10 000 евро, достатъчна, за да покрие онези разходи, които според НАП превишават приходите на С..

Ответникът, директорът на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, не ангажира становище по делото.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото писмени доказателства, съдът приема следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221019005800-020-001/ 3.09.2019г., издадена от В. В., началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД 01 818/ 10.05.2019г. на териториалния директор, е възложено извършване на ревизия спрямо А. С. с обхват определяне на задълженията ѝ за данък върху доходите на физическите лица – свободни професии, граждански договори и др. за периода от 01.01.2015г. до 31.12.2018г. Определен е екип в състав Н. Р., ръководител и Б. К.. Сроктът на ревизията е 2 месеца с начална дата връчване на ЗВР, което е сторено на 12.09.2019г. Според ЗИЗВР №Р-22221019005800-020-002/ 12.11.2019г., издадена от Х. М., заместващ В. по силата на цитираната заповед, срокът за приключването ѝ е 12.12.2019г., а според ЗИЗВР № Р-22221019005800-020-003/ 11.12.2019г. крайната ѝ дата е 12.02.2020г.

Констатациите по РД № Р-22221019005800-092-001/ 26.02.2020г. са следните:

А. С. е местно физическо лице по чл.4, ал.1, т.1 ЗДДФЛ, неомъжена, с две деца, родени съответно през 1998г. и през 2003г.

В доклада са очертани процесуалните действия на екипа – искания за представяне на документи и обяснения до РЛ, присъединяване на данни от информационната система на НАП, насрещна проверка на Ливанско училище, запитвания до търговските банки, до отдел „Пътна полиция“ – СДВР, до доставчици на телекомуникационни, електроснабдителни, водоснабдителни, топлофикационни услуги, проверки в публични регистри.

С ИПДПОЗЛ №Р-22221019005800-040-004/ 04.02.2020г. на жалбоподателката е предоставена възможност да ангажира становище по Уведомление по чл. 124 от ДОПК №Р-22221019005800-113-001/04.02.2020 г., с което тя е известена, че данъчната основа за облагане по ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК с оглед установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, както и да предостави декларация по чл. 124 от ДОПК. В отговор са постъпили писмени обяснения (л.321), в които РЛ потвърждава, че всички суми, посочени като парични средства в брой, са ѝ давани от бащата на двете деца. С. не води счетоводство, което да предостави. Не е подала ГДД по чл.50 ЗДДФЛ, защото не е получавала доходи от наем, за което е представен анекс към наемния договор.

С Протокол №Р-22221019005800-П.-001/05.11.2019 г. са приобщени доказателства, събрани в рамките на проверка за установяване на имуществото и доходите на

физическото лице за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г., относими за ревизираните периоди – 01.01.2015 г. - 31.12.2018 г., данните от които са от значение за формиране на облагаемия доход на РЛ, а именно доказателства за получени доходи от наем за недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], ет.5, ап.10.

На 31.03.2014г. между РЛ от една страна и М. М. и К. М. от друга е сключен договор за предоставяне от С. за временно и възмездно ползване на имот апартамент № 10 в [населено място], на [улица], ет.5 с предназначение жилище при месечен наем в размер на 500 лв.

На 2.04.2016г. между М. М. и А. С. е сключен анекс към наемния договор, по силата на който същият се трансформира в договор за замяна на ползване на недвижими имоти: М. предоставя на С. ползването на дворно място с площ 457 кв.м. в [населено място] [улица] заедно с построените в него гараж, жилищна и второстепенна сгради за срок от 3 години срещу ползването на апартамента на [улица] в С. за срока на договора.

На 30.03.2017г. между наемодателя РЛ и М. и М., наематели, е сключен договор за временното и възмездно ползване на апартамент в [населено място] на [улица] срещу месечен наем от 500 лв. за срок от 3 години.

На основание чл. 37 и чл. 57 от ДОПК са изпратени искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица: СДВР, [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и Столична община. Поискано е и представяне на информация за притежавани банкови сметки от жалбоподателката до всички лицензирани банки на територията на страната; сведения и документи от всички застрахователи относно сключени договори за застраховки, издадени полици и изплатени обезщетения на лицето през ревизирания период. В РД са дадени резултатите от извършените проверки: в кои банки А. С. притежава банкови сметки, като движението по тях също е намерило отражение в съпоставката на доходите и разходите на лицето за ревизираните данъчни периоди. Извършени са служебни проверки в информационния масив на НАП, интегрираната система за кадастър и регистър И. на Агенция по вписванията и Търговския регистър.

Справката в персонален регистър на НАП за информацията от централизираните бази данни за подавани данъчни декларации за доходи, подлежащи на деклариране по ЗДДФЛ от С. показала, че тя е подала ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ само за 2016 г.

Жалбоподателката е работила по трудово правоотношение в [фирма] за периода от 30.05.2016 г. до 16.04.2018 г. Няма данни за подадени от трети лица справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатено на РЛ възнаграждение, различно от трудови правоотношения.

За определяне на основата за облагане с данък ревизиращият екип е взел предвид относимите към лицето обстоятелства по чл. 122, ал. 2, т. 1 - 16 от ДОПК, а именно: по т.1 – вида и характера на фактически осъществяваната дейност, т. 3 – движение и остатъци по банковите сметки, по т. 4 – официални документи с достоверни данни, по т. 5 – документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване, по т. 10 – сключените договори от лицето във връзка с осъществяване на дейността, по т. 14 – обичайния размер на разходите за живот, издръжка, обучение и лечение и по т. 16 - други доказателства, които могат да послужат при определянето на основата. Прието е, че данъчното облагане за определяне на задълженията за данък върху доходите на физическите лица – свободни професии, граждански договори и др. по реда на ЗДДФЛ следва да се извърши след проверка и анализ на получени доходи, изследване

на имуществено състояние, вземания от трети лица, движение на суми по банкови сметки, притежавани парични средства в брой - в началото и края на ревизирия период, получени и отпуснати заеми и ипотечни кредити, изплатени обезщетения и т.н.

След анализ на данните, съдържащи се в представените от жалбоподателката документи и получената информация от банки и други търговци е изготвена съпоставка на получените доходи и извършените разходи през 2015 г., 2016 г. 2017 г. и 2018 г., отразена в таблици. В тяхната приходна част са отнесени наличните парични средства в брой и по банковите сметки С., доходи от наем и др. възмездно предоставяне на права или имущество, доходи от трудови правоотношения, други облагаеми доходи и доходи от прехвърляне на имущество. В разходната част са отнесени суми за комунални разходи по фактури от доставчици, разходи за екскурзии, пътувания и др., разходи за заплатени данъци, осигурителни вноски, такси и други публични задължения, разходи за обучение и други разходи. Включени са наличните парични средства в брой и по банкови сметки в края на всеки от ревизираните данъчни периоди.

Относно размера на наличните парични средства в брой към 01.01.2015 г., 31.12.2015 г., 31.12.2016 г., 31.12.2017 г. и към 31.12.2018 г. е констатирано следното:

С възражението срещу РД (л.61-62) С. декларира, че не е разполагала със сума в брой в размер на 5 000 лв., възприета от приходните органи в РД към 01.01.2015 г., но не е посочила конкретен размер на наличните парични средства в брой в началото и в края на всеки от ревизираните периоди, както и не е представила доказателства, обосноваващи получаването им. В резултат издателите на РА са определили налични парични средства в брой към 01.01.2015 г. в размер на 0,00 лв.

РЛ декларира нееднократно, че всички извършени разходи и задължения за ревизирия период са били за сметка на бащата на нейните деца, с когото нямат сключен граждански брак, но не е представила документи за размера на получените суми. Тъй не се касае за местно физическо лице, органите по приходите са изискали от жалбоподателката да организира предоставянето на доказателства от К. А. М. А. за предаването и произхода на средствата, получени от него, но това не е сторено. На 31.01.2020г. от електронен адрес на гражданина на Кралство Й. е представена декларация на английски език, с която той заявява, че е предоставял суми за издръжката на жалбоподателката и нейните деца, без да дава информация относно размера, периода и произхода на сумите. На 25.09.2019 г. е представена нотариално заверена декларация (рег. № 13080/ 24.09.2019г. на нотариус № 399 по Р. с район на действие СРС – л.347) от К. А. М. А., с която той декларира, че осигурява пълна издръжка на жалбоподателката и нейните деца. Ревизиращият екип не е ценил твърденията на задълженото лице поради липса на документална обосновааност.

Приходните органи са установили, че за периода 31.03.2014 г. – 31.12.2018 г. РЛ е отдавало под наем недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], ет. 5, ап. 10 при месечен наем в размер на 500 лв., които на годишна база се равняват на 6 000 лв. Полученият доход от наем е намерил отражение в съпоставката на приходите и разходите за ревизирия период, както и при определянето на данъчна основа по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, тъй като не е деклариран.

Проверката на движението по банкова сметка на С. в [фирма] за 2015 г. показала постъпление с източник Е. Х. П. в размер на 930 лв. Сумата е посочена в приходната част на справката за съпоставка на имуществото и придобитите доходи и е намерила

отражение при определянето на данъчна основа по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, тъй като е приета за облагаем доход с неясен произход, който не е деклариран.

Проследени са движението и историята на всички банкови сметки, които С. е открила и/или използвала през периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г. Разгледани са извлечения от банкови сметки, предоставени както от физическото лице, така и от банките и същите са включени при съпоставката на доходи и имущество. Констатирано е също, че наличните парични средства по банкови сметки в началото на 2015 г. са в размер на 4,68 лв., а в края в размер на 50,31 лв. В края на 2016 г. наличните парични средства по банкови сметки са в размер на 40,43 лв. В края на 2017 г. са в размер на 40,60 лв. В края на 2018 г. са в размер на 5,73 лв.

РЛ не представило доказателства, обосноваващи установените превишения на разходите над приходите по години. Предвид това превишението на разходите над приходите /установения недостиг на парични средства/ е прието като облагаем доход – доход от други източници, приети за недекларирани доходи по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК. На основание чл. 48 от ЗДДФЛ върху превишението на разходите над приходите е определен данък, както следва:

- за 2015 г. е определена по реда на чл. 122 от ДОПК данъчна основа за облагане в размер на 14 652,89 лв., съответно дължим данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 1 465,29 лв. и лихви в размер на 582,12 лв.; В приходната част са отнесени доходите от наем на имота на [улица] - 6000 лв. (които не са декларирани) и 242,30 лв. получено обезщетение по банковата сметка на РЛ; а в разходната комунални разходи по фактури от доставчици 6431,98 лв.; 300 лв. разходи за придобиване и ремонт на МПС, 245 лв. разходи за пътувания извън страната, 500,16 лв. разходи за заплатени данъци и такси, 3911,60 лв. разходи за обучение и други разходи 760,82 лв.

- за 2016 г. е определена по реда на чл. 122 от ДОПК данъчна основа за облагане в размер на 21 585,25 лв., внесен данък в размер на 242,96 лв., съответно дължим данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 1 879,60 лв. и лихви в размер на 556,09 лв.; В приходната част на паричния поток са включени доходи от трудови правоотношения 2186,47 лв., доходи от наем 1500 лв. (при съобразяване на цитирания по-горе анекс към наемния договор), други облагаеми доходи 930 лв. с източник Е. П., а в разходната 6092,96 лв. разходи по фактури от доставчици на комунални услуги, 440 лв. разходи за екскурзии, 250,08 лв. разходи за данъци и такси, 3520,44 лв. разходи за обучение и 6188,87 лв. други разходи.

- за 2017 г. е определена по реда на чл. 122 от ДОПК данъчна основа за облагане в размер на 14 066,55 лв., внесен данък в размер на 566,76 лв., съответно дължим данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 752,65 лв. и лихви в размер на 146,36 лв.; В приходната част на таблицата са включени доходите на С. от трудови правоотношения 5100,84 лв.; 4500 лв. доходи от наем, а в разходната – 6344,57 лв. разходи по фактури за доставки на комунални услуги, 400 лв. за екскурзии, разходи за обучение 3520,44 лв. други разходи 862,21 лв.

- за 2018 г. е определена по реда на чл. 122 от ДОПК данъчна основа за облагане в размер на 10 123,48 лв., внесен данък в размер на 167,94 лв., съответно дължим данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 824,87 лв. и лихви в размер на 76,76 лв. Общо установеният с РА данък за довносяне е 4 921,61 лв., а закъснителните лихви лв.

РА е съобщен на адресата си на 18.05.2020г. и е оспорен по реда на чл.152 ДОПК на 27.05.2020г. (л.41). Актът е потвърден с Решение № 1981/30.12.2020г. на ответника, узнато от С. на 4.01.2021г. Органът по чл.152, ал.2

ДОПК акцентира върху доказателствената тежест за установяване на вида на дохода и попадането му хипотезите по чл. 13 от ЗДДФЛ, която е за РЛ, доколкото за него настъпват благоприятни правни последици - изключване на получените доходи от облагане. Подчертава, че както приходните органи имат право и задължение да събират доказателства, така и ревизирият субект има задължение за представяне на изисканите доказателства и обяснения – чл. 37, ал. 2 от ДОПК. Намира за приложими правилата на чл. 37, ал. 4 от ДОПК, на чл. 56, ал. 2 от ДОПК, както и разпоредбата на чл.116, ал.1 от ДОПК, съгласно която, в случай, че за установяване на задълженията на ревизираното лице е необходимо да се изяснят факти и обстоятелства извън територията на страната, задължение на ревизирият е да представи доказателства за изясняването им. Ответникът заключава, че нито в хода на ревизията, нито в хода на административното оспорване се представят доказателства относно получаване на суми от бащата на децата на РЛ, които са в по-голям размер от размера на получените доходи през ревизираните години. От С. не са дадени и обяснения относно тези обстоятелства, които са главните факти, подлежащи на доказване в установителното производство. Декларацията с нотариална заверка на подписа представлява частен свидетелстващ документ, който се ползва с доказателствена сила само когато удостоверява неизгодни за страната, която го предоставя факти и не представлява самостоятелно доказателство за отразените в него обстоятелства, ако от тях в полза на лицето възникват претендираните от него права. Доказателствената сила на представените документи следва да се преценява с оглед всички останали събрани доказателства. Обясненията на лицето, които представляват по съществото си твърдения за наличието на изгодни за него факти, са обект на доказване, но не са годно доказателствено средство. Що се отнася до обясненията на третите лица, те се преценяват с оглед на всички други данни и като се взема предвид тяхната заинтересованост от резултата на ревизията, съответно качеството им на свързани лица с ревизирият субект. Обобщено е, че не са представени доказателства, обективизиращи получени доходи от К. А. М. А. в т. ч. разписки за получени суми, бележки за удържани данъци и осигуровки, договори за наемане на работа и др.

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящето производство, е постъпила в дирекция ОДОП на 14.01.2021г. и следователно е допустима.

По инициатива на жалбоподателката по делото е приета декларация с нотариална заверка на подписа рег. № 3520/ 7.04.2021г. по описа на нотариус рег. № 399 по Р. с район на действие СРС, с която К. А. М. А. декларира, че с българската гражданка А. С. живее на съпругески начала от 1997г., от връзката им са родени две деца – А. К. К. и Сами К. К.. Деклараторът поел издръжката им – от ежедневните разходи до плащане на консумативи в жилището, училищни такси, задгранични пътувания и пр. През изминалите години средната заплащана от декларатора сума е около 10 000 евро. Тези суми е предавал лично на А. С., за което не са съставяни документи. Всяка година те се срещат неколkokратно – при пътувания на декларатора в България и при нейните посещения при него в Г. или Д.. Деклараторът сочи, че се занимава с търговски бизнес в Кралство Й. и в О.. Собственик е на 70 %

от сграда, която е Търговски център в [населено място]. Деклараторът заявява, че и за в бъдеще ще заплаща на А. и двамата си сина пълната им издръжка.

Други доказателства от значение за предмета на спора по делото не са ангажирани.

Съдът при тази фактическа обстановка от правна страна приема следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна - ревизираното физическо лице срещу издаден му ревизионен акт, обжалван по административен ред съгласно чл.156, ал.2 ДОПК, без да е отменен по чл.156, ал.3 ДОПК от постановеното Решение № 1981/ 30.12.2020г. по чл.155, ал.2 ДОПК. При неговото съобщаване по чл.148 ДОПК на 4.01.2021г., срокът по чл.156, ал.1 ДОПК изтича на 18.01.2021г., така че съдебната жалба, депозирана чрез дирекция "ОДОП" – С. при ЦУ на НАП с вх. № 53-04-33/ 14.01.2021г. не е просрочена по чл.151, ал.1 ДОПК.

РА № Р-2222-[ЕГН]-091-001/ 31.03.2020г. е издаден от компетентни органи по приходите – В. В., определена поименно и функционално в заповед № РД 01 818/ 10.05.2019г. на териториалния директор и Н. Р., главен инспектор приходи – ръководител на ревизията по силата на ЗВР № Р-22221019005800-020-001/ 3.09.2019г.

Спазена е предписаната от чл.120, ал.1, пр.1 ДОПК писмена форма по образца по чл.120, ал.3 ДОПК с реквизитите по чл.120, ал.1, пр.2, т.1–8 ДОПК. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД № Р-22221019005800-092-001/ 26.02.2020г., съставляващ съгласно чл.120, ал.2, изр.1 ДОПК неразделна негова част.

Ревизионното производство е проведено без съществени процесуални нарушения. Образувано е съгласно чл.112, ал.1 ДОПК с издаването на ЗВР № Р-22221019005800-020-001/ 3.09.2019г., която има съдържанието по чл.113, ал.1, т.1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано; определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите; конкретизиран е обхватът на ревизията; даден е 3-месечен срок за извършването ѝ съобразно чл.114, ал.1 ДОПК. Не е пропуснат преклузивният срок чл.109, ал.1, изр.1 ДОПК. В хода на ревизията от С. са изискани на основание чл.37, ал.2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет, извършени са проверки на търговци, административни органи, банки, застрахователи. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП за ревизираните периоди. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи по приходите процесуални действия. Съдържанието на РД е предписаното от чл.117, ал.2, т.1-10 ДОПК; към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл.117, ал.3 ДОПК.

По отношение на процедурата: Към особения ред за облагане, предвиден в чл.122 ДОПК, ревизиращите органи са преминали след като, изследвайки придобито имущество, банкови сметки, получени възнаграждения, други доходи е установено превишаване на разходите над декларираните доходи. При определяне на основата, подлежаща за облагане с данък върху доходите на основание чл.122, ал.2 от ДОПК, са взети предвид относимите към лицето

обстоятелства по чл.122, ал.2, т.1-16 от кодекса и отразените в декларациите по чл.124, ал.3 ДОПК такива. При извършване на ревизията органите по приходите са съобразили разпоредбите на чл.122, чл.123 и чл.124 от ДОПК. За установените обстоятелства по чл.122, ал.1 от ДОПК РЛ е уведомено, че основата за облагане с данъци ще бъде определена по предвидения в чл.122 от ДОПК ред и му е определен срок за представяне на доказателства и за ангажиране на становище. На основание чл.122, ал.3 от ДОПК до С. е адресирано ИПДПОЗЛ за попълване на съответните декларации.

При изрично заявление на РЛ, че в началото на ревизираните периоди – 01.01.2015г. не е разполагала със сумата 5000 лв., иначе възприета от ревизиращите като житейски оправдана за работоспособно лице на зряла възраст, органите по приходите заключават, че към цитираната дата С. не е разполагала с други парични средства извън наличния по банковата ѝ сметка авоар от 4,68 лв. Тя не оспорва и че е получавала доход от наем на имота в [населено място], на [улица] (500 лв. месечно за периода 01.01.2015г. – 31.12.2015г. по силата на договора с дата 31.03.2014г. – л.96-97; за 2016г. 1500 лв. по аргумент от договора с дата 2.04.2016г. за замяна ползването на имота срещу недвижимости във В.; за 2017г. 4500 лв. по силата на договора с дата 30.03.2017г. и за 2018г. – 6000 лв. С. не отрича нито заплащането на таксите за обучение на двете си деца през ревизираните периоди, нито сумите по фактурите, издавани от доставчици на комунални услуги. Жалбоподателката не се ангажира с твърдение на какво основание са извършени паричните преводи по сметката ѝ с вносител Е. П..

Нейната позиция, подкрепена с две декларации с нотариална заверка на подписа на К. А. М. А., е, че този чужденец е баща на синовете ѝ А. К. К. и Сами К. К. и че както през ревизираните периоди, така и понастоящем, той ѝ е предоставял (и продължава да го прави), парични суми за нейната и на децата издръжка, които ѝ предава в брой при контактите им извън България и при неговите посещения в страната.

Действително, както сочат и приходните и решаващият орган, касае се за твърдения за осъществили се в обективната действителност факти, сами по себе си подлежащи на установяване с доказателствените средства по ДОПК. За посещенията на К. А. М. А. в [населено място], където живеят жалбоподателката и синовете ѝ, свидетелстват двукратните му явявания пред нотариус за целите на декларациите от 24.09.2019г. (л.347) и тази от 7.04.2021г. (приета в осз на 27.04.2021г.) Индиция за посещения в Д. са отразените в извлечението от сметката на РЛ в А. Б. България плащания чрез ПОС в чужбина – покупки от F. D. (л.248, 249) и справката на ГД „Гранична полиция“ относно пътуванията на С. извън страната. Изброените данни представляват само индиции за достоверността заявените от нея и К. А. М. А. твърдения.

Когато данъчнозадълженото лице поддържа, че е получател на парична издръжка в определен годишен размер, негова е тежестта да докаже твърдените факти - чл.154, ал.1 от ГПК във вр. с § 2 ДР ДОПК. При пълно доказване на получаване на парични суми като издръжка те се дисквалифицират като доход – арг. чл.13, ал.1, т.17, предл. 2 ЗДДФЛ и не са обект на облагане - чл. 2 ЗДДФЛ. Такова доказване по делото не бе

проведено. По правилото на чл.56, ал.1 от ДОПК обясненията на ревизираното лице относно произхода на средствата, с които е разполагало в брой към определен момент, са доказателствено средство по аргумент за обратното от чл.56, ал.3 от ДОПК. Доколкото ползват данъчния субект, интензитетът на убеждаващото им въздействие е нисък без това да означава, че следва да се игнорират като доказателствен източник. Действително, получаването от жалбоподателката на парични суми за нейната и на децата ѝ издръжка от техния баща е заявено пред ревизиращия екип и потвърдено в декларации с достоверна дата, изходящи от К. А. М. А.. Съставянето на декларация, съдържаща благоприятни за ревизирувания субект твърдения за целите на провежданото спрямо него ревизионно производство следва да се цени в съвкупност с останалите доказателства по ревизията. Тезата за заплащана издръжка от бащата на синовете на жалбоподателката съответства на житейската логика и на обичайните отношения между баща и синове, както и между него и майката на децата. При данните за размера на предоставяните парични суми (около 10 000 евро годишно) в тежест на жалбоподателката бе посочването на доказателства, че К. А. М. А. разполага с доходи и имущество, позволяващо му предоставя ежегодно тези суми на С. и децата. Относима в тази връзка е нормата на чл.116, ал.1 ДОПК, определяща, че в случай че за установяване на задълженията на ревизираното лице е необходимо да се изяснят факти и обстоятелства извън територията на страната, задължение на ревизирувания е да представи доказателства за изясняването им и тази тежест на доказване бе указана на С.. Двете декларации с нотариална заверка на подписа на гражданина на Кралство Й. съставляват писмени изявления по чл.180 ГПК и са единствено доказателства, че изявленията в тях са направени от К. А. М. А.; сведенията в тях не са подкрепени от частни документи с достоверни дати по чл.181, ал.1 ГПК, от доказателства за съществуване на търговски субект или обект със собственик това лице и дори със свидетелски показания относно личните отношения между гражданина на Кралство Й. и А. С..

Установителното ревизионно производство, включително в съдебната си фаза, се подчинява на правила за събиране на доказателства и за тяхната преценка. Установяването на източника на средствата, с които жалбоподателката е посрещала нуждите от отглеждане, възпитание и образование на синовете си, разходите за електро- топлооснабдяване, далекосъобщителни услуги, водоснабдяване, е в нейна тежест – чл.124, ал.2 ДОПК. Изложените доказателствени дефицити препятстват обосноваване на извод, че бащата на А. К. К. и Сами К. К. през ревизираните периоди е предоставял парични суми за тяхната и на майка им издръжка в размери около 10 000 евро годишно.

Предвид гореизложеното РА, с който спрямо жалбоподателката са установени задължения за данък върху доходите на физическите лица в общ размер на 4921,61 лв. и закъснителни лихви, възлизащи на 1361,33 лв. за данъчни периоди от 01.01.2015г. до 31.12.2018г. е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора право на разноски има само ответникът, но съдът не е властен да присъди такива при липса на заявено искане.

По изложените съображения и на основание чл. 160 от ДОПК,
Административен съд София- град, I отделение, 15-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. С. чрез пълномощника адв. Ц. срещу Ревизионен акт № Р-22221019005800-091-001/ 31.03.2020г., потвърден с Решение № 1981/ 30.12.2020г. на директора на дирекция "ОДОП" С., с който в нейна тежест са установени задължения за данък върху доходите на физическите лица в общ размер на 4921,61 лв. и закъснителни лихви, възлизащи на 1361,33 лв. за данъчни периоди от 01.01.2015г. до 31.12.2018г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ: